

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

זִהָר

חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מְנַקֵּד

דַּף הַיּוֹמִי

פְּרֻשֵׁת שְׁמִינִי

מֵהַתְּנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְד תּוֹזֵה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֲדִישׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִיה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹכֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול פזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תְּפִלָּה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיִן מְקֻדָּשׁ עַל מְכוֹנּוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וְלוֹזִיִּים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וְלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וְלֵאֲהָבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כִּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבֵּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאֶלְפֵי אֶלְפִים וְרִבּוּא רִבּוּת. וְכֹל הַמְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וְלִכְל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְדִּיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוֹ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשָּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קַבָּה: - קַבְט.).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוּת רֵאשׁ וּמַעַט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִּימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֵּת וּמַצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָּׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאֵהָבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קַב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵיִן מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵיִן לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרָגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמָה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֵפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף ל ע"ב - לא ע"א
לעולם יקדים אדם תפלת לצרה

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. רַבִּי
יִצְחָק פֶּתַח, (איוב לח) בָּרַן יַחַד
כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי
אֱלֹהִים. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָהֶם
תּוֹרָה קְדוֹשָׁה, שְׂמַחַת הַכֹּל,
שְׂמַחַתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְהַשְּׁעוּעַ שְׁלוֹ,
שְׂכַתוֹב (משלי ח) וְאֶהְיָ
שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְכָל
הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם אֶחָד שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וּבַתּוֹרָה נִבְרָא הָעוֹלָם,
שְׂכַתוֹב וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ אֲמוֹן,
אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֱלֹא אֲמוֹן.
וּבַתּוֹרָה נִבְרָא אָדָם, זֶהוּ
שְׂכַתוֹב (בראשית א) וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַתּוֹרָה:
אֲנִי רוֹצֵה לִבְרֹא אָדָם. אָמְרָה
לְפָנָיו: הָאָדָם הַזֶּה עֲתִיד
לְחַטֵּא וּלְהִרְגִיז לְפָנֶיךָ, אִם
לֹא תִאָּרֶיךָ רְגֹזָה עָלָיו, אִיךָ
שֶׁהָרִי לֹא לְחַנּוּם נִקְרָאתִי אָרֶךְ

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. (ויקרא ט) רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (איוב
ח) בָּרַן יַחַד כּוֹכְבֵי בִקְר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.
זָכַיִן אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לוֹן
אוֹרֵייתָא קְדִישָׁא, חֲדוּתָא דְכֻלָּא, חֲדוּתָא
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַטְיִילוּתָא דִּילֵיהּ,
דְּכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיָ שֶׁעֲשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְאוֹרֵייתָא
כֻּלָּא, חַד שְׂמָא קְדִישָׁא אֵיְהִי דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וּבְאוֹרֵייתָא אֲתַבְּרִי עֲלֵמָא דְכַתִּיב, (משלי ח) וְאֶהְיָ
אֶצְלוֹ אֲמוֹן אֵל תִּקְרִי אֲמוֹן אֱלֹא
אֲמוֹן. וּבְאוֹרֵייתָא אֲתַבְּרִי בַר נֶשׁ, הָדָא הוּא
דְכַתִּיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר
קְדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרֵייתָא, בְּעֵינָא לְמַבְרִי אָדָם.
אֲמַרְהָ קַמִּיהּ, הֵאֵי בַר נֶשׁ זְמִין לְמַחֲטִי וּלְאַרְגָּזָא
קַפְדָּ, אִי לֹא תִאָּרֶיךָ רוֹגְזָה עָלֵיהּ, הֵיךְ יְקוּם
בְּעֲלֵמָא. אָמַר לָהּ, אָנָּא וְאַתְּ נוֹקִים לִי בְּעֲלֵמָא,
דִּהָא לָאו לְמַנְנָא אֲתַקְרִינָא אָרֶךְ אֲפִים. (ס"א דְהָא כָּל
זְמַנָּא דִּישְׁתַּדְלוֹן בְּאוֹרֵייתָא מִתְקַיְיִמי בְּעֲלֵמָא).

יַעֲמַד בְּעוֹלָם?! אָמַר לָהּ: אֲנִי וְאַתְּ נַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם,
אֲפִים. (שְׁהָרִי כָּל זְמַן שִׁישְׁתַּדְלוֹן בַּתּוֹרָה, יִתְקַיְיִמוּ בְּעוֹלָם).

רְבִי חֵיִיא אָמַר, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
 הַעֲמִידוּ אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם.
 זֶהוּ שְׁפָתוֹב נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ. רְבִי יוֹסִי
 אָמַר מִכָּאן, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר
 כָּבַר עָשׂוּהוּ, עָשׂוּהוּ וְדָאִי.
 וְזֶהוּ צָלָם וְדַמוֹת. צָלָם -
 בְּזָכַר. דַּמוֹת - בְּנִקְבָה. וְעַל זֶה
 הִתְחַלַּת הַתּוֹרָה בְּב',
 וּפְרָשׁוּהָ.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, מִפְּנֵי מָה ב' פְּתוּחָה וְסִתּוּמָה? אֵלָּא בְּשַׁעֲהָ
 שְׂאָדָם בָּא לְהִתְחַבֵּר עִם
 הַתּוֹרָה, הֲרִי הִיא פְּתוּחָה
 לְקַבֵּל אוֹתוֹ וְלְהַשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ.
 וּבְשַׁעֲהָ שְׂאָדָם סוֹתָם עֵינָיו
 מִמְּנָה וְהוֹלֵךְ לְדַרְךְ אַחֲרֵת,
 הֲרִי הִיא סִתּוּמָה מִהֲצַד
 הָאֲחֵר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, אִם יוֹם
 תַּעֲזֹבֵנִי - יוֹמִים אֶעֱזָבְךָ. וְלֹא
 יִמָּצָא פֶתַח עַד שִׁישׁוּב
 לְהִתְחַבֵּר עִם הַתּוֹרָה פָּנִים
 בְּפָנִים, וְלֹא יִשְׁכַּח מִמְּנָה.
 וְלָכֵן הַתּוֹרָה פּוֹתַחַת לְפָנֵי בְּנֵי
 אָדָם וּמְכַרִּיזָה וְקוֹרֵאת
 לָהֶם, (משלי ח) אֵלֵיכֶם אִישִׁים

רְבִי חֵיִיא אָמַר, תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
 אוֹקְמוּהָ לִיָּה לְבַר נָשׁ בְּעַלְמָא, הֲדָא הוּא
 דְכִתְיִב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ. רְבִי יוֹסִי
 אָמַר מִהֲכָא, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עָשׂוּהוּ, עָשׂוּהוּ
 וְדָאִי. וְדָא הוּא צָלָם וְדַמוֹת, צָלָם: בְּדַכּוּרָא.
 דַּמוֹת: בְּנוֹקְבָא וְעַל דָּא שִׁירוּתָא דְאֹרִייתָא ב',
 וְאוֹקְמוּהָ.

רְבִי יִצְחָק אָמַר, מִפְּנֵי מָה ב' פְּתִיחָא וְסִתִּימָא
 אֵלָּא, בְּשַׁעֲתָא דְבַר נָשׁ אֲתִי (ד"ה 17)
 לְאִתְחַבְּרָא בְּאוֹרִייתָא, הֲרִי הִיא פְּתִיחָא
 לְקַבֵּלָא לִיָּה, וְלֹא שְׁתִּתְּפָא בְּהִדְיָה. וּבְשַׁעֲתָא דְבַר
 נָשׁ, סָתִים עֵינָיו מִמְּנָה, וַיִּהְיֶה לְאַרְחָא אַחֲרָא, הֲרִי
 הִיא סִתִּימָא, מִסְפֵּטְרָא אַחֲרָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר, אִם
 יוֹם תַּעֲזֹבֵנִי יוֹמִים אֶעֱזָבְךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח פֶּתַחַת, עַד
 דִּיתוּב לְאִתְחַבְּרָא בְּהָאוֹרִייתָא אֲנִפִין בְּאֲנִפִין, וְלֹא
 יִתְנַשֵּׂי מִמְּנָה. וְעַל דָּא אוֹרִייתָא פֶתַחַת קָמִי בְּנֵי נָשׂא
 וְאַכְרִזָא וְקָרִי לְהוֹן (משלי ח) אֵלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְגו'
 וְכִתְיִב (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים
 בְּעִיר אֲמַרִיָּה תֹאמַר.

אֶקְרָא וְגו', וְכִתְיִב (שם א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמַרִיָּה תֹאמַר.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, ב' שְׁנֵי גִגּוֹת, וְאֶחָד שְׂאוֹחַז אוֹתָם. מַה זֶה אוֹמֵר? אֵלָּא אֶחָד לְשָׁמַיִם וְאֶחָד לְאָרֶץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחַז וּמִקְבֵּל אוֹתָם.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׁלֹשָׁה אֹרוֹת (צַדִּים אֶלֶף) אֵלוּ עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים שְׂאֻחוּזִים כְּאֶחָד, וְהֵם הַכֹּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵלוּ פּוֹתְחִים פּוֹתְחִים לְכָל. פּוֹתְחִים פּוֹתְחִים לְאֻמוֹנָה, וְאֵלֶּה הַבַּיִת שֶׁל הַכֹּל, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ בַּיִת, שְׂאֵלֶּה הֵם הַבַּיִת.

מִשּׁוּם כִּךְ הַתְּחִלַּת הַתּוֹרָה ה', שֶׁהָרִי הַתּוֹרָה (פְּרוֹמִיָּה הֵם הַרְפּוּאָה) הִיא רְפוּאַת הָעוֹלָם. וּמִשּׁוּם כִּךְ, מִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בַּתּוֹרָה כְּאֵלוּ הַשְּׂתַדְלֵי בְּשֵׁם הַקְדוּשׁ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר שְׁכַל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם קְדוּשׁ אֶחָד עֲלִיּוֹן, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא שֵׁם קְדוּשׁ, הִיא פּוֹתַחַת בְּבַיִת, שֶׁהִיא הַכֹּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ בְּשִׁלְשֵׁת קְשָׁרֵי הָאֻמוֹנָה.

בֹּא רְאֵה, כָּל אֵלוּ שְׂמִשְׂתַּדְלִים בַּתּוֹרָה, נִדְבָקִים בְּקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשִׁיט לָהֶם אֶת יְמִינוֹ (וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹשֵׁם אוֹתָם). כָּל שֶׁכֵּן אוֹתָם שְׂמִשְׂתַּדְלִים בַּתּוֹרָה גַּם

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, ב' תְּרִין גִּגִּין, וְחַד דְּאֶחָד לֹון. מָא קָא מִיִּירִי. אֵלָּא חַד לְשָׁמַיָא וְחַד לְאָרְעָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶחָד וְקַבִּיל לֹון.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, תְּלַת נְהוּרִין (צַדִּים אֶלֶף) אֵינּוֹן עֲלָאִין קְדִישִׁין, דְּאֶחָדוֹן כַּחְדָּא, וְאֵינּוֹן כְּלָלָא דְאֹרִייתָא, וְאֵלִין פְּתַחִין פְּתַחִין לְכָלָא. פְּתַחִין פְּתַחִין לְמַהִימְנוּתָא, וְאֵלִין בֵּיתָא דְכָלָא. וְעַל דָּא בֵּית אֶקְרוּ, דְּאֵלִין אֵינּוֹן בֵּיתָא.

וּבְגִין כִּךְ שִׁירוּתָא דְאֹרִייתָא ב'. דְּהָא הִיא אֹרִייתָא (ס"א אַבִּיָּה הָוִי אַסְנוּתָא) הָוִי וְאַסְנוּתָא דְעֲלָמָא. וּבְגִין כִּךְ, מָאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּאֹרִייתָא, כְּאֵלוּ אֶשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא. וְהָא אֶתְמַר, דְּאֹרִייתָא כְּלָא, חַד שְׂמָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אִיהִי. וּבְגִין דְּאִיהִי שְׂמָא קְדִישָׁא, פְּתַחִין בְּבַיִת, דְּאִיהִי כְּלָלָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא, בְּתַלַּת קְשָׁרֵי מְהִימְנוּתָא.

תָּא חַזִּי, כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׂתַּדְלִי בְּאֹרִייתָא, מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְעַטְרִי בְּעַטְרֵי דְאֹרִייתָא, וְאֶתְרַחִימוּ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוֹשִׁיט לֹון יְמִינֵיהּ (ס"א וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

אַרְשִׁים לֹון) כָּל שֶׁכֵּן אֵינּוֹן דְּמִשְׂתַּדְלִי בְּאֹרִייתָא נְמִי וּמִתְעַטְרִים בְּעַטְרוֹת הַתּוֹרָה, וְאַהוּבִים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, לָהֶם אֶת יְמִינוֹ (וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹשֵׁם אוֹתָם). כָּל שֶׁכֵּן אוֹתָם שְׂמִשְׂתַּדְלִים בַּתּוֹרָה גַּם

בְּלִילָהּ, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ שֶׁהֵם
 מִשְׁתַּתְּפִים עִם הַשְּׂכִינָה
 (בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל) וּמִתְחַבְּרִים
 כְּאַחַד. וּכְשָׁבָא הַבְּקָר,
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעִטֵר
 אוֹתָם בְּחוּט אֶחָד שֶׁל חֶסֶד,
 לְהוֹדֵעַ בֵּין עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים.

וְכָל אוֹתָם כּוֹכְבֵי בְקָר,
 בְּשַׁעֲהַ שְׁכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל וְכָל
 אוֹתָם שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה
 בָּאִים לְהִרְאוֹת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ,
 כָּלֵם מְזַמְרִים כְּאַחַד. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב בְּרֵן יַחַד כּוֹכְבֵי בְקָר
 וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מַה זֶה
 וַיִּרְיעוּ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה כד)
 רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ.
 שְׁאוֹתָם דִּינִים מִשְׁתַּבְּרִים,

בְּלִילָיָה. וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּאֵינוּן
 בְּשְׂכִינְתָא (נ"א בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל) וְאֶתְחַבְּרוּ כַּחְדָּא. וְכַד
 אֶתִּי צַפְרָא, קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא מְעִטֵר לְהוּ, בְּחַד
 חוּטָא דְחֶסֶד, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּין עֲלָאִין וְתַתְּאִין.

וְכָל אֵינוּן כְּכִבֵּי צַפְרָא, בְּשַׁעֲתָא דְכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל,
 וְכָל אֵינוּן דִּלְעָאן בְּאוּרִייתָא, אֶתְאֵן
 לְאַתְחַזָּאָה קָמִי מַלְכָּא, כְּלָהוּ מְזַמְרֵי כַּחְדָּא, הָדָא
 הוּא דְכַתִּיב בְּרֵן יַחַד כְּכִבֵּי בְקָר וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי
 אֱלֹהִים. מָאִי וַיִּרְיעוּ. כְּמָה דְאֵתֵּי אָמַר, (ישעיה כד) רוּעָה
 הַתְּרוּעָעָה הָאָרֶץ. דְּאֵינוּן דִּינִין מִתְבְּרִין, וְאֶתְבְּרוּ
 כְּלָהוּ מִקָּמִי בְקָר, כַּד אֶתְעַר בְּקָר בְּעֵלְמָא, כְּמָה
 דְאֵתֵּי אָמַר, (בראשית כד) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם בַּבְּקָר. וְעַל דָּא
 וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

וְכָלֵם נְשַׁבְּרִים מִלְּפָנֵי הַבְּקָר, כְּשִׁמְתַּעוֹרֵר בְּקָר בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כב) וַיִּשְׁכַּם אֲבָרְהָם
 בַּבְּקָר. וְעַל כֵּן - וַיִּרְיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים.

ספר אור הזוהר (עמוד 213)

נט) רבי בונים מפשיסחא: מקדם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך, והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קדם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר, וצריכים להתחזק גם בנסתר הרב הקדוש רבי בונים מפשיסחא זכרוננו לברכה אמר לו להרב הקדוש רבי העניף מאלפסנדר זכרוננו לברכה: חדוש לי על עיר פרג שהיא מקום לומדים, ותורה בין בעידנא דעסיק בה ובין בעידנא דלא עסיק בה מגני ומצלי ואיד ירוד שם היהדות מיום ליום אחורנית רחמנא ליצלן? אכן הענין הוא דמקדם היה די בתורה הנגלית, אבל עתה, בעקבתא דמשיחא, צריך להיות גם תורת הנסתר, כמו שאנו רואים נר דולק וקדם שכבה הוא מתחזק ביותר ושלכת עולה יותר, כמו כן מקדם לא היה היצר הרע מתגבר כל כך והיה די תורה בנגלה לתבלין לנגדו, אבל עתה קדם הגאולה היצר הרע מתגבר יותר וצריכים להתחזק גם בנסתר.

(תורת שמחה דף נ"ו)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף לט ע"א-ב
מעלת הלומד תורה בקול רם

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ
הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ מִבֵּית מֶרוֹן
לְצַפּוֹרִי, וְהָיָה עֲלֵם אֶחָד מְצוּי
בְּתוֹכָם (אֶצְלָם) עִם יֵין רְקוּחַ
בְּדַבְּשׁ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
נֹאמַר דְּבַר תּוֹרָה וְנִלְךְ.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר ז)
וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי
לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִכְךָ כִּיִּין
הַטּוֹב - זֶה יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה,
שֶׁהוּא טוֹב. שֶׁהָרִי יֵין אַחַר
אֵינוֹ טוֹב, וְיֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
טוֹב לְכָל. טוֹב לְעוֹלָם הַזֶּה,
וְטוֹב לְעוֹלָם הַבָּא. וְזֶהוּ הֵיִן
שְׁנוּחַ לוֹ לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
יֹתֵר מִהַכֵּל, וּבִזְכוּת זֶה, מִי
שְׁנֵרוּה מֵיֵינָה שֶׁל הַתּוֹרָה,
יִתְעוֹרֵר לְעוֹלָם הַבָּא, וְיִזְכֶּה
לְהַחְיֹת כְּשִׂיקָיִם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת הַצְּדִיקִים. אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפֵתֵי
יְשָׁנִים, הָרִי שְׁנֵינוּ, שְׁאֶפְלוּ
בְּאוֹתוֹ עוֹלָם יִזְכֶּה לְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב דוֹבֵב
שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר אוֹתוֹ עֲלָם, אִם כָּתוֹב

וְחִכְךָ מֵיִן הַטּוֹב, הֵיִנוֹ אוֹמְרִים כֹּךְ. אֲבָל כָּתוֹב כִּיִּין הַטּוֹב כְּתוֹב,
יְהוּדָה, בְּנִי, אָמַר דְּבַרְךָ, שִׁיפָה אֲמַרְתָּ.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק הָיוּ אֲזוּלֵי בְּאַרְחָא, מִבֵּי
מֶרוֹנְיָא לְצַפּוֹרִי, וְהָיָה רַבִּיֵּא חַד שְׂכִיחַ
בְּגִוּוֹן (ס"א לְגַבְיֵיהוֹ), בְּחִמְרָא בְּקִינְטָא דְדוּבְשָׂא אָמַר
רַבִּי יְהוּדָה נִימָא מְלָה דְאֹרִייתָא וְנִזְיֵל.

פֶּתַח רַבִּי יִצְחָק וְאָמַר, (שיר השירים ז)
וְחִכְךָ כִּיִּין הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים וְגו'. וְחִכְךָ כִּיִּין
הַטּוֹב, דָּא יֵינָא דְאֹרִייתָא, דְאֵיהוּ טָב. דְהָא יֵינָא
אַחְרָא לָאו אֵיהוּ טָב, וְיֵינָא דְאֹרִייתָא, טָב לְכָלְא.
טָב לְעֵלְמָא דָּא, וְטָב לְעֵלְמָא דְאֶתִי. וְדָא הוּא יֵינָא
דְנִיחָא לִיָּה לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר מְכָלְא, וּבְזִכּוֹ
דָּא, מָאן דְמָרוּי מֵיֵינָא דְאֹרִייתָא, יִתְעַר לְעֵלְמָא
דְאֶתִי, וְיִזְכֵּי לְאַחֲיָא, כִּד יוֹקִים קְדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא
לְצַדִּיקָיָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דוֹבֵב שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים,
הָא תַנְיָנָן דְאֶפְלוּ בְהַהוּא עֵלְמָא, יִזְכֵּי לְמַלְעֵי
בְּאֹרִייתָא, הָדָא הוּא דְכָתוּב דוֹבֵב שְׁפֵתֵי יְשָׁנִים.

אָמַר הַהוּא רַבִּיֵּא, אִי כְּתוּב וְחִכְךָ מֵיִן הַטּוֹב,
הוֹינָא אֲמָרִי הָכִי. אֲבָל כִּיִּין הַטּוֹב כְּתוּב,
וְלָא מֵיִן. אֲשַׁגְחוּ בֵיה, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי אֵימָא
מִיְלָךְ, דְשִׁפִּיר קָא אֲמַרְתָּ.

אָמַר, אָנָּה שְׁמַעְנָא, דְּמֵאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא,
 וְדַבִּיק בָּהּ, וְהֵיִיא מְלָה דְּאוֹרֵייתָא אִשְׁתַּמַּע
 בְּפוֹמִיָּה, וְלֹא לְחַיֵּשׁ לָהּ (דף ל"ט ע"ב) בְּלַחֲיֵשׁוּ, אֶלְא
 אָרִים קָלִיָּה בָּהּ. דְּאוֹרֵייתָא הָכִי בַּעֲיָא לְאַרְמָא
 קָלָא, דְּכַתִּיב, (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת תִּקְרָא, לְאַרְמָא
 רַגְזָה דְּאוֹרֵייתָא, וְלֹא בְּלַחֲיֵשׁוּ. כִּיִּין הַטּוֹב, כַּחֲמַר
 טַב דְּלֹא שְׁתִּיק. וְהוּא עֲתִיד לְאַרְמָא קָלָא, כַּד יִפּוּק
 מֵהָאֵי עֲלָמָא. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִשְׁרִים, דְּלֹא יִסְטִי
 לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא, לֹא יִשְׁתַּבַּח דִּימְחֵי בִידוּי. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, אֶפִּילוּ בְּהָהוּא עֲלָמָא שְׁפוּוֹתִיָּה
 מְרַחֲשֵׁן אוֹרֵייתָא.

תוּ שְׁמַעְנָא וְחַפְךָ כִּיִּין הַטּוֹב, הֵאֵי קָרָא לְכַנְסַת
 יִשְׂרָאֵל אֲתָמַר, וּבְתוֹשְׁבַחְתָּא אֲתָמַר. אֵי הָכִי,
 מֵאן הוּא דְּמִשְׁבַּח לָהּ בְּהָאֵי. אֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 מַהוּ הוֹלֵךְ לְדוּדֵי, הוֹלֵךְ אֵלַי מִיבְעֵי לִיָּהּ.

אֶלְא וְדָאֵי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָא מְשַׁבַּח לָהּ
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, כַּמָּה דְּהֵיא קָא מְשַׁבַּחַת
 לִיָּהּ, דְּכַתִּיב חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מְשַׁבַּח לָהּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל. (דכתיב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב, יִין הַטּוֹב: דְּהוּא חֲמָרָא דְּמִנְטָרָא. הוֹלֵךְ
 לְדוּדֵי: דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי יְדִיד מִכְּטָן. לְמִישְׁרִים:

שְׁפָתַי חֲכוּ מִמֶּתְקִים, כַּד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אֶת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל. (שְׁכָתוּב) וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב. יִין הַטּוֹב - שְׁהוּא יִין הַמְשֻׁמָּר. הוֹלֵךְ לְדוּדֵי - זֶה יִצְחָק שֶׁנִּקְרָא יְדִיד מִכְּטָן. לְמִישְׁרִים

אָמַר, אָנִי שְׁמַעְתִּי, שְׁמִי
 שְׁמַשְׁתַּדַּל בְּתוֹרָה וְדַבֵּק בָּהּ,
 וְאוֹתוֹ דְּבַר הַתּוֹרָה נִשְׁמַע
 בְּפִיו וְלֹא לִזְחַשׁ אוֹתוֹ בְּלַחֲשׁ,
 אֶלְא מֵרִים בּוֹ אֶת קוֹלוֹ, שְׁכַךְ
 צְרִיכָה תוֹרָה לְהַרְמֵת קוֹל,
 שְׁכַתוּב (משלי א) בְּרֹאשׁ הוֹמִיּוֹת
 תִּקְרָא, לְהָרִים אֶת רִגְזַת
 הַתּוֹרָה, וְלֹא בְּלַחֲשׁ. כִּיִּין
 הַטּוֹב, כְּמוֹ יִין טוֹב שֶׁלֹּא
 שׁוֹתֵק. וְהוּא עֲתִיד לְהָרִים
 קוֹל, כְּשִׁיִּצֵּא מִן הָעוֹלָם הַזֶּה.
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים, שֶׁלֹּא
 יִסְטֵה לְיָמִין וְלִשְׂמָאל, לֹא
 יִמְצֵא שְׂיִמְחָה בִּידוּ. דוֹכַב
 שְׁפָתַי יִשְׁנִים, וְאֶפִּילוּ בְּאוֹתוֹ
 עוֹלָם שְׁפָתוֹתָיו מְרַחֲשׁוֹת
 בְּתוֹרָה.

עוֹד שְׁמַעְתִּי, וְחַפְךָ כִּיִּין
 הַטּוֹב - הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר
 לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר
 בְּתַשְׁבַּחַת. אִם כֵּן, מִי הוּא
 שְׁמַשְׁבַּח אוֹתָהּ בְּזֶה? אִם
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא - מַה זֶה
 הוֹלֵךְ לְדוּדֵי? הוֹלֵךְ אֵלַי הֲיֵה
 צְרִיךְ לְהִיּוֹת!

אֶלְא וְדָאֵי שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁבַּח אֶת כַּנְסַת יִשְׂרָאֵל
 כְּמוֹ שֶׁהִיא מְשַׁבַּח אוֹתוֹ,

כָּמֹה דַּאתְּ אָמַר, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם,
 לְאַתְּ כִּלְיָא שְׂמַאלָא שְׂמַאלָא בִּימֵינָא. וְדָא הוּא מִיִּשְׂרָיִם,
 דְּבִגִּין חֲדוּתָא דִּהוּא חֲמַר טַב, אַתְּ כִּלְיָא שְׂמַאלָא
 בִּימֵינָא, וְחֲדָאן כִּלְיָא. (דוֹבֵב שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) דִּהָא כִּלְיָא
 מִתְעָרִי בְּחֲדוּוֹאן וּבְרַפְאָן, וְעֵלְמִין כִּלְיָא מִשְׁתַּכְּחִי
 בְּחֲדוּ, וּמִתְעָרִי לְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְתַתָּא.

אַתּוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק וְנִשְׁקוּ לֵיהּ רִישִׁיָּה,
 וְחֲדוּ עֲמִיהּ, אָמְרוּ לֵיהּ מַה שְׂמָךְ. אָמַר לְהוּ
 יִיסָא. אָמְרוּ רַבֵּי יִיסָא תְּהֵא. יִתִּיר תְּהֵא שְׂכִיחַ
 בְּעֵלְמָא מִרַבֵּי יִיסָא חֲבַרְנָא, דְּאִסְתַּלַּק מִבִּינְנָא.
 אָמְרוּ לֵיהּ וּמַאן אָבוּךְ. אָמַר לְהוּ, אִפְטַר מִעֵלְמָא,
 וְהָוָה אוֹלִיף לִי כָּל יוֹמָא תְּלַת מַלְיָן דְּאוּרִייתָא,
 וּבְלִילִיא תְּלַת מַלְיָן דְּחַכְמַתָּא דְּאַגְדַּתָּא. וְהָנִי מִילִי
 אוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא, וְהִשְׁתָּא דִּיּוּרֵי בְּחַד בְּרַ נֶשׁ, וְסָלִיק
 לִי מֵאוּרִייתָא. וְאַנָּא אוֹיִל כָּל יוֹמָא לְעֵבִידַתָּא,
 וּבְכָל יוֹמָא אֶהְדַּרְנָא אֵינוֹן מַלְיָן דְּאוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא.
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלַ אַגְדָּה. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ לְמַדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׂמוּנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹדָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם
 הַדְּבָרִים שְׁלַמַּדְתֵּי מֵאַבִּי.

כָּמוֹ שְׂנַאֲמַר (תהלים צט) אַתָּה
 כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָיִם, לְהַכְלִיל
 שְׂמַאל בְּיָמִין. וְזֵהוּ מִיִּשְׂרָיִם,
 שְׁבַגְלָל הַשְּׂמָחָה שֶׁל אוֹתוֹ
 הָיִין הַטּוֹב, נְכָלֵל הַשְּׂמַאל
 בְּיָמִין, וְכָלֵם שְׂמָחִים. (דוֹבֵב
 שְׁפִתֵי יִשְׁנִים) שְׁהָרִי הַכֵּל
 מִתְעוֹרְרִים בְּשְׂמָחוֹת
 וּבְרַכּוֹת, וְכָל הָעוֹלָמוֹת
 נִמְצָאִים בְּשְׂמָחָה,
 וּמִתְעוֹרְרִים לְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת
 לְמַטָּה.

בָּאוּ רַבֵּי יְהוּדָה וְרַבֵּי יִצְחָק
 וְנִשְׁקוּ לוֹ אֶת רִאשׁוֹ, וְשְׂמָחוּ
 עִמּוֹ. אָמְרוּ לוֹ, מַה שְׂמָךְ?
 אָמַר לוֹ, יִיסָא. אָמְרוּ, רַבֵּי
 יִיסָא תְּהֵיָהּ. יוֹתֵר תְּהֵיָהּ מְצוּיָה
 בְּעוֹלָם מִרַבֵּי יִיסָא חֲבַרְנֹו,
 שֶׁהִסְתַּלַּק מִבִּינֵינוּ. אָמְרוּ לוֹ,
 וּמִי אָבִיךָ? אָמַר לוֹ, נְפֹטַר מִן
 הָעוֹלָם, וְהָיָה מְלַמֵּד אוֹתִי כָּל
 יוֹם שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי תּוֹרָה,
 וּבְלִילָהּ שְׁלִשָּׁה דְּבָרֵי חֲכָמָה שְׁלַ אַגְדָּה. וְהַדְּבָרִים הֵלְלוּ לְמַדְתֵּי מֵאַבִּי, וְכָעַת אֲנִי גַר עִם אָדָם
 אַחַד שְׂמוּנֵעַ אוֹתִי מִן הַתּוֹרָה, וְאַנִּי הוֹלֵךְ כָּל יוֹם לְעֵבֹדָה, וּבְכָל יוֹם אֲנִי חוֹזֵר עַל אוֹתָם
 הַדְּבָרִים שְׁלַמַּדְתֵּי מֵאַבִּי.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עֵמֹד 214)

ס) וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחְמֵי

מִתְקוּנֵי הַקְּרִי לְמִי שֶׁהוּא בְּעַל תּוֹרָה וְשֶׁתְּדַל שְׁרִיגֵיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה וְסוּדוֹת הַתּוֹרָה [הַרְבֵּי
 ר"ח זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה] וּקְרִיאַת הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְעוּוֹן זֶה, לְכַן נִקְרָאוּ הַמְּקַבְּלִים מִחֲצָדֵי חֲקִלָּא, עַל שֵׁם
 שְׂכוּרֵתִים כָּל הַקְּלָפוֹת, וְלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהָר הוּא בְּכָלֵל תְּקוּן זֶה. וּבְפֹרְט לַמּוֹד תְּקוּן מ"ח מִסְפַּר תְּקוּנֵי
 הַזֶּהָר שֶׁהוּא טוֹב לְאָמְרוֹ בְּיוֹם שְׂרָאָה קְרִי אַחַר הַתְּפִלָּה, וְגַם בְּיָמֵי הַשּׁוֹבְבִים טוֹב לֹאמֵר תְּקוּן מ"ח
 הַנְּזָכָר מְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ חֶק וְלֹא יַעֲבֹר (ק"צ). וְנִרְאָה לִי הַטְּעַם שֶׁלַמּוֹד הַקְּבֵלָה הוּא תְּקוּן לְקְרִי, כִּי עַל
 יְדֵי עוּוֹן זֶה גּוֹרֵם אַרְךְ הַגְּלוּת כְּמוֹ שְׂפַתְבְּתִי לְעֵיל בְּעֵנֵי זֶה הָעוּוֹן, וְעַתָּה עַל יְדֵי לַמּוֹד הַקְּבֵלָה וּבַזֶּהָר
 הַקְּדוּשׁ הוּא מְקַרֵב הַגְּאֻלָּה, כְּמוֹ שְׂמַבְאָר בַּזֶּהָר הַקְּדוּשׁ וּבַתְּקוּנִים וּבְרַעֲיָא מְהִימְנָא (פְּרִשְׁתַּת נֶשֶׁא) וְזֵה
 לְשׁוֹנוֹ: וּבִגִּין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעַם מֵאִילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּהָר, יִפְקֹון בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא
 בְּרַחְמֵי.

(סְמָא דְּחַיִּי חֶלֶק ב' אוֹת מ"ח)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף ט ע"א-ב
סוד איסור שתנית יין גוים

רְבִי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) **אֲשֶׁר חֶלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ**
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. וּזְבָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל דְּאֵינּוֹן
קַדִּישִׁין, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בָּעֵי לְקוּדְשָׁא לֹוֹן. תָּא
חַזִּי יִשְׂרָאֵל קַדִּישִׁין, כָּל חַיֵּי עֲלָמָא דִּירְתִּין, כִּלְאֵ
תְּלִיין בְּתַהוּא עֲלָמָא דְאַתִּי, בְּגִין דְּאִיהוּ חַיִּין דְּכִלְאֵ,
לְעֵילָא וְתַתָּא, וְהוּא אַתְרָא, דִּיִּין דְּמִנְטְרָא
שְׂאֲרֵי (וְאַקְרִי יִין) וּמִתַּמָּן נִפְקִין חַיִּין וְקוּדְשָׁא לְכִלְאֵ.
וַיִּין דִּישְׂרָאֵל בְּגִין יִין דִּישְׂרָאֵל אַחְרָא, וְדָא בְּדָא
תְּלִיא. דְּהָא יִשְׂרָאֵל לְעֵילָא, בִּיהַ נְטִיל חַיִּין, וּבְגִין
כֶּף אֲקָרִי עֵץ חַיִּים, עֵץ מִתְּהוּא אַתְרָא דְּאַקְרִי חַיִּים,
וְנִפְקִי מִתַּמָּן חַיִּין, וְעַל דָּא מְבָרְכִין לִיהַ לְקוּדְשָׁא
בְּרִידָּהּ הוּא בִּינָן. וַיִּין דִּישְׂרָאֵל לְתַתָּא כְּהַאי גְּוֹנָא.

עוֹבֵד עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, דְּאִיהוּ מְסַאֲב,
וּמֵאֵן דְּקָרִיב בְּהִדְיָה יִסְתַּאֲב, כִּד יִקְרַב בִּינָן
דִּישְׂרָאֵל, הָא אִסְתַּאֲב וְאַסִּיר, כָּל שְׂכַן הַהוּא יִין
דְּאִיהוּ עֲבִיד. וְעַל דָּא לָא תִימָא דְּדָא הוּא
בְּלַחֲדוּי, אֶלָּא כָּל מַה דְּעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כִּלְאֵ
הוּא כְּעֵין דְּוִגְמָא דְּלְעֵילָא, כָּל שְׂכַן יִין, דְּקֵאֵי
בְּאַתְרָא עֲלָאָה, דְּוִגְמָא דִּיִּין דְּמִנְטְרָא.

כָּל שְׂכַן אוֹתוֹ הֵינִן שְׂהוּא עוֹשֶׂה. וְלִכְּן אַל תֵּאמַר שְׂזַה
 הוּא בְּלַבְדוּ, אֶלָּא כָּל מַה שְׂעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין דְּגִמָּא שְׁל מַעְלָה, כָּל שְׂכַן
 יִין, שְׂעוֹמֵד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, דְּגִמַת הֵינִן הַמְשַׁמֵּר.

רְבִי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים לב) **אֲשֶׁר חֶלֶב זִבְחֵימוֹ יֹאכְלוּ**
יִשְׁתּוּ יַיִן נְסִיכָם. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוּצָה לְקַדֵּשׁ אוֹתָם. בֵּא רְאֵה,
יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים, כָּל חַיֵּי עוֹלָם שְׂיִוְרָשִׁים, הַכֹּל תְּלֵוּיִים
בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם הַבָּא, מְשׁוּם שְׂהוּא חַיִּים שְׁל הַכֹּל, לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה, וְהוּא הַמָּקוֹם שְׂהֵיִין הַמְשַׁמֵּר מִתְּחִיל (וְנִקְרָא יִין),
וּמִשָּׁם יוֹצְאִים חַיִּים וְקוּדְשָׁה לְכֹל. וַיִּין שְׁל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁבִיל
יִין שְׁל יִשְׂרָאֵל אַחַר, וְזַה תְּלֵוֵי בְּזַה. שְׂהֵרֵי יִשְׂרָאֵל
לְמַעְלָה, כּוּ נוֹטֵל חַיִּים, וּמְשׁוּם כֶּף נִקְרָא עֵץ חַיִּים,
עֵץ מֵאוֹתוֹ מָקוֹם שְׂנִקְרָא חַיִּים, וְיוֹצְאִים מִשָּׁם חַיִּים,
וְעַל כֵּן מְבָרְכִים אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּינָן. וַיִּין שְׁל
יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה כְּמוֹ כּוּ.

עוֹבֵד עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, שְׂהוּא טְמֵא, וּמִי
שְׂקָרַב עִמּוֹ יִטְמָא כְּשִׂיקְרַב לִיִּין שְׁל יִשְׂרָאֵל, הֵרִי נְטֵמָא, וְאַסוּר.
 הוּא בְּלַבְדוּ, אֶלָּא כָּל מַה שְׂעוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה, הַכֹּל הוּא כְּעֵין דְּגִמָּא שְׁל מַעְלָה, כָּל שְׂכַן יִין, שְׂעוֹמֵד בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן, דְּגִמַת הֵינִן הַמְשַׁמֵּר.

מִשׁוּם כִּי יִשְׂרָאֵל שׁוֹתִים יִין
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנַּעֲשֶׂה כִּרְאוּי
 בְּקִדְשָׁהּ, כִּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל
 לְמַעַלָּה שְׁשׁוֹתָהּ וְנִשְׂרֵשׁ
 וּמִתְבָּרֵךְ בְּאוֹתוֹ יִין עֲלִיּוֹן
 קְדוֹשׁ, וְלֹא שׁוֹתִים יִין
 שֶׁנַּעֲשֶׂה בְטִמְאָה וּמִצַּד
 הַטִּמְאָה, שֶׁהָרִי בּוֹ שׁוֹרָה רוּחַ
 הַטִּמְאָה (וְאֵינּוּ מִצַּד יִשְׂרָאֵל). וּמִי
 שְׁשׁוֹתָהּ אוֹתוֹ (אִתְּם), נְטִמְאֵת
 רוּחוֹ, וְהוּא נְטִמָּא, וְאֵינּוּ מִצַּד
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֵין לוֹ חֵלֶק
 לְעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהָרִי אוֹתוֹ
 עוֹלָם הַבָּא הוּא יִין הַמְשֻׁמֵּר.

וְעַל כֵּן יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים
 צְרִיכִים לְשֹׁמֵר אֶת זֶה עַל
 הַכֹּל, מִשׁוּם שֶׁנִּקְשֵׁר בְּמִקּוֹם
 הָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כִּי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְבָּרֵךְ
 בִּיּוֹן יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר בְּכֹל, מִשׁוּם
 שֶׁהוּא מְשַׂמַּח אֶת צַד
 הַשְּׂמָאל, וּבִתּוֹךְ שְׂמֻחָתוֹ
 נִכְלָל בִּימִין. וּכְשֶׁהַכֹּל נַעֲשֶׂה
 יְמִין, אִזּוֹ הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 בְּשֻׂמְחָה, וּבְרִכּוֹת נִמְצְאוֹת
 בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת. וּבְמַעֲשֵׂה
 שְׂלֵמֻטָּה יִתְעוֹרֵר מַעֲשֵׂה
 שְׂלֵמֻעָלָה, וְעַל כֵּן מְזַמְּנִים
 יִין כְּנֶגֶד יִין.

בְּגִין כִּי יִשְׂרָאֵל שְׁתִּיּוֹן יִין דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְּעֵבִיד
 בְּדָקָא חַזִּי בְּקִדּוּשָׁהּ, כְּגוֹנָא דִּישְׂרָאֵל
 לְעֵילָא, דְּשִׁתִּי וְאִשְׁתְּרִשָׁא וְאִתְּבְּרָכָא בְּהוּא יִין
 עֲלָאָה קְדִישָׁא, וְלֹא שְׁתָּאן יִין דְּאִתְּעֵבִיד
 בְּמִסְאָבוּתָא, וּמִסְטְרָא דְּמִסְאָבוּתָא, דְּהָא בֵּיה
 שְׂרִיא רוּחָא דְּמִסְאָבוּתָא. (וְלֹא הוּא מִסְטְרָא
 דִּישְׂרָאֵל) וּמֵאֵן דְּשִׁתִּי לִיָּה (בְּהַדְרִיָּהוּ), אִסְתָּאב רוּחִיָּה,
 וְאִסְתָּאב אִיָּהוּ, וְלֹא הוּא מִסְטְרָא דִּישְׂרָאֵל, וְלִית
 לִיָּה חוּלְקָא בְּעֲלָמָא דְּאִתִּי. דְּהָא הָהוּא עֲלָמָא
 דְּאִתִּי, יִין דְּמִנְטְרָא אִיָּהוּ.

וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל קְדִישִׁין, בְּעִיּוֹן לְנִטְרָא דָּא עַל
 כְּלָא, בְּגִין דְּאִתְּקִשֵׁר בְּאַתֵּר דְּעֲלָמָא דְּאִתִּי.
 וּבְגִין כִּי, בִּיּוֹן אִתְּבְּרִיךְ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתִּיר
 מִכְּלָא, בְּגִין דְּאִיָּהוּ חֲדִי לְסִטְרָא שְׂמָאלָא, וּבְגוֹ
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה אִתְּכְּלִיל בִּימִנָּא. וְכֹד אִתְּעֵבִיד
 כְּלָא יְמִנָּא, כְּדִין שְׂמָא קְדִישָׁא בְּחִידוֹ, וּבְרַכְּאֵן
 מִשְׁתַּכְּחִי בְּכִלְהוֹ עֲלָמִין. וּבְעוּבְדָא דְּלִתְתָּא יִתְעַר
 עוּבְדָא דְּלְעֵילָא, וְעַל דָּא מְזַמְּנִי יִין לְקַבִּיל יִין.

וּבְגִין דְּאִיָּהוּ מְנִטְרָא לְעֵילָא, בְּעִי לְנִטְרָא לִיָּה
 לְתַתָּא, וְכֹל נְטִירוֹ דִּילִיָּה קְדִישָׁה הוּא
 לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵן דְּפָגִים לִיָּה לְתַתָּא בְּסִטְרָא

וּמִשׁוּם שֶׁהוּא שְׂמוּר לְמַעַלָּה, צְרִיךְ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ לְמֻטָּה, וְכֹל שְׂמִירָתוֹ הִיא קְדִישָׁה לְיִשְׂרָאֵל,
 וּמִי שְׂפוּגֵם אוֹתוֹ לְמֻטָּה בְּצַד הַטִּמְאָה, הוּא יְטִמָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא,

דְּמַסְאֲבוּתָא, יִסְתָּאב אִיהוּ בְּהַאי עֲלֵמָא, וְלִית לִיהּ
 חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, אַתְר דִּהְהוּא יִין דְּמִנְטְרָא
 שְׂרִיא. הוּא לָא נְטִיר לִיהּ, לָא יתְנַטֵּר הוּא לְעֵלְמָא
 דְאַתִּי. (דף מ' ע"ב) הוּא סְאִיב לִיהּ, יִסְאָבוּן לִיהּ בְּהַהוּא
 עֲלֵמָא, לָא יְהֵא לִיהּ חוּלְקָא בְּהַהוּא יִין דְּעֵלְמָא
 דְאַתִּי. זְכָאִין אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּמִקְדֵּשֵׁי נַפְשֵׁיהוּ
 בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה, וְנְטִירי מַה דְאַצְטְרִיד לְאַתְנַטְרָא,
 וּמִקְדֵּשֵׁי לְמַלְכָּא בְּנְטִירוּ עֲלָאָה דָּא. זְכָאִין אֵינּוּן
 בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

הַמְקוֹם שְׁשׁוּרָה אוֹתוֹ הַיִּין
 הַמְשֻׁמֵּר. הוּא לֹא שָׁמַר אוֹתוֹ,
 הוּא לֹא יִשְׁתַּמֵּר לְעוֹלָם הַבָּא.
 הוּא טֵמֵא אוֹתוֹ, יִטְמְאוּ אוֹתוֹ
 בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ
 חֵלֶק בְּאוֹתוֹ יִין שֶׁל הָעוֹלָם
 הַבָּא. אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל
 שְׁמַקְדֵּשִׁים אֶת נַפְשָׁם
 בְּקְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, וְשׁוֹמְרִים
 מַה שְׁצָרִיד לְשֹׁמֵר,
 וּמִקְדֵּשִׁים אֶת הַמֶּלֶךְ
 בְּשִׁמְרָה הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּה.
 אֲשֶׁרִיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

סֵפֶר אוֹר הַזֶּהָר (עמוד 214)

סא) זֶהָר כְּתָבִי מֶרֶן הָאֲר"י זְכָרוֹנוֹ לַחֵי הָעוֹלָם הַבָּא כָּל אֶחָד לְפִי כַחוּ וְנִשְׁמַתוּ וַיְכַלְתּוּ חֲצִי שְׁעָה קֶדֶם זְמַן הַתְּפִלָּה

דַּע אַחֵי הַנְּעִים, שְׁאֻמִּירַת תְּקוּן חֲצוֹת הוּא חָבִיב לִפְנֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שְׁעוֹר, וְהוּא כָּל אֶחָד כְּפִי אֲמַתִּיּוֹת לִבְבוֹ בְּבִכּוּת גְּדוּלוֹת עַל גְּלוּת הַשְּׂכִינָה וְעַל צַעַר וְדַחְקוֹת יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים דִּיקָא, וְהַחֲצוֹנִים הַרְשָׁעִים מִתְּנַבְּרִים בְּכָל יוֹם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְהֵם הֵם הַמְּצַעְרִים לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים בְּפִרְנֶסֶת אֲנָשֵׁי בֵיתָם, וְאַחַר כֵּךְ שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת וְתַהֲלִים מְשֻׁנְיּוֹת גְּמָרָא אוּ מְדַרְשׁ זֶהָר כְּתָבִי מֶרֶן הָאֲר"י זְכָרוֹנוֹ לַחֵי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהוּא כָּל אֶחָד לְפִי כַחוּ וְנִשְׁמַתוּ וַיְכַלְתּוּ, וְנִמְשָׁךְ זֹאת עַד חֲצִי שְׁעָה קֶדֶם זְמַן הַתְּפִלָּה, וּבְחֲצִי שְׁעָה זֶה יַעֲזִין בְּסַפְרֵי מוֹסַר שְׁנַתִּיסְדּוּ עַל פִּי רוּחַ הַקְּדוֹשׁ דִּיקָא, וְעַל פִּי הַקְּדָמַת אַמַת, וְזֶהוּ כְּדִי שְׁלֹא יַעֲמֵד לְהַתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ יִשׁוּת לִבְבוֹ אִפְלוּ שֶׁהוּא דְקְדוּשָׁה, כִּי קֶדֶם הַתְּפִלָּה כָּל עֲנִינֵי יִשׁוּת שְׁבַעֲעוֹלָם יֵשׁ בּוֹ חֵלֶק מִצַּד הַרְעָה חוּץ מִשְׁמַחָה שֶׁל מִצְוָה, כְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה, וְכֵן הוּא הַדִּין בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה צָרִיד לְחֻזַק וְלִקְסִים וְיִגְבֶּה לְבוֹ בְּדַרְכֵי הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ בְּשִׁמְחַת לִבְבוֹ דְקְדוּשָׁה, וְהוּא כָּל אֶחָד כְּפִי כַח נִשְׁמַתוּ וּמוֹג גּוֹפֵר דְקְדוּשָׁה. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלְלִים מְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)

סב) לְלַמֵּד זֶהָר הַקְּדוֹשׁ קֶדֶם הַתְּפִלָּה

קִבְּלִיתִי מְרַבּוֹתֵי שְׁצָרִיד בְּרִי יִשְׂרָאֵל לְלַמֵּד אַחַר הַתְּפִלָּה אֵיזָה לְמוּד גַּם בֵּן אוּ מְדַרְשׁ אוּ דָף אֶחָד אוּ ב' דַּפִּין גְּמָרָא הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא יִלְמַד אִזּוֹ זֶהָר הַקְּדוֹשׁ כָּלְלִי, כִּי זְמַן הַזֶּהָר דִּיקָא הוּא קֶדֶם הַתְּפִלָּה, וְהַמְשַׁכֵּיל דְקְדוּשָׁה יִבִּין זֹאת, כִּי לְמוּד אַחַר גְּמַר הַתְּפִלָּה מוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם מִמַּדּוֹת רַעוּת וּבִפְרֵט בְּבֵיתוֹ, שְׁלֹא יִכְעַס, כִּי בְּשִׁמְתְּפִלֵּל בְּרִי יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּלִבֵּב אֲמַתִּי בְּנִתְבָּאָר לְעִיל, אִזּוֹ יְכוּלִין הַקְּלָפוֹת לְהַתְּגַבֵּר עֲלֵיו, כִּי יֵשׁ לָהֶם קִנְיָאָה לְהַבִּיאַ לוֹ אִשׁ זָרָה כְּדִי לְהַפִּיל אוֹתוֹ מִמְדַּרְגָּתוֹ, וְלֹא עוֹד, שְׁלַמּוּד הַזֶּה הוּא תְּקוּן הַנְּפֶשׁ לְשֹׁמֵר אוֹתוֹ כָּל הַיּוֹם מִמַּחְשְׁבוֹת וּמְדַרְכִּים מְקַלְקָלִים, וְכָל זֶה הוּא כְּשֶׁהוּא אֵין עוֹד בְּתְּקוּן הַשְּׁלָמוֹת גְּמוּר, לְזֶה יְכוּל לְאַחֵז בּוֹ אַחַר הַתְּפִלָּה אִשׁ זָרָה, אֲבָל אִם הוּא בְּתְּקוּן הַשְּׁלָם בְּשְׁלָמוֹת גְּדוּל, אִזּוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם פְּחַד מְזוּה, וְתְּקוּן הַזֶּה מֵיִרֵי מִתְּפִלָּה זֶה שֶׁתְּהִיָּה בְּשְׁלָמוֹת גְּדוּל, וְאִם הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלָמוֹת גְּדוּל אִזּוֹ נֶאֱחָז בּוֹ אִשׁ זָרָה חָס וְשְׁלוֹם, בְּנוֹדָע לְמַשְׁפִּיל דְקְדוּשָׁה. (הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים – כָּלְלִים מְרַבֵּי אֱלִיעֶזֶר צְבִי מְקַאמְרָנָא)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף מא ע"ב
סוד איסור אכילת בהמות ועופות טמאות

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל שׁוֹר, כָּלֵל שׁוֹל
הַכֹּל - כְּמוֹ שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
כְּתָרִים שֶׁל אֲמוֹנָה לְמַעַלָּה,
כִּי יֵשׁ עֶשְׂרֵה כְּתָרִים שֶׁל
כְּשָׁפִים טְמָאִים לְמַטָּה. וְכֹל
מֵה שְׁבָאֲרֵץ, מֵהֶם אַחֲזִיזִים
בְּצַד הַזֶּה, וּמֵהֶם אַחֲזִיזִים בְּצַד
הַהוּא.

וְאִם תֹּאמַר, וְהֵעֵז הַזֶּה,
שְׁשׂוּרָה עָלֶיךָ רוּחַ טְמָאָה?
לֹא כִּי. שָׂאֵם רוּחַ טְמָאָה
שׂוּרָה בָּהּ, אִזּוֹ אֲסוּר לָנוּ
לֶאֱכֹל. אֲלֵא שְׁעוֹבְרִים בְּתוֹכָן
וְנִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא שׂוּרִים
לְדוֹר בָּהֶן, שְׁכַאֲשֶׁר הֵם
שׂוּרִים, רוּחַ אַחֲרַת עוֹבְרַת
עָלֶיךָ, וְנִפְרָדִים מֵעֲצָמָן.
וּמְשׁוּם כִּי נִרְאוֹת כְּנִגְדָן
וּמְקַטְרָגוֹת בְּתוֹכָן, וְלֹא
שׂוֹלְטוֹת בְּעֲצָמָן, וְלָכֵן מִתָּר
לָנוּ לֶאֱכֹל אוֹתָן.

בֵּא רְאֵה, כִּיּוֹן שֶׁהֵן בָּאוֹת
לְשֹׁלֵט בָּהֶן, עוֹבְרַת רוּחַ
אַחַת, זוֹקְפוֹת עֵינַיִם וְרוֹאוֹת
לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר כָּלֵל כָּלֵא, כְּמָה דְאִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרִין דְּמַהִימְנוֹתָא לְעֵילָא. כִּי אִית עֶשְׂרֵה
כְּתָרֵי דְחַרְשֵׁי מִסְאָבֵי לְתַתָּא. וְכֹל מַה דִּי
בְּאַרְעָא, מְצִיְהוּ אַחֲזִין בְּסִטְרָא דָא, וּמְצִיְהוּ
אַחֲזִין בְּסִטְרָא אַחְרָא.

וְאִי תִימָא, הֵאֵי עֵז, דְּשִׁרְיָא עָלֶיךָ רוּחַ מְסִאָבָא.
לָאוּ הֵכִי. דְאִי רוּחַ מְסִאָבָא שִׁרְיָא בֵּיהּ, אֲסִיר
לָן לְמִיכָל. אֲלֵא אֲעֵבְרֵן בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְיִתְחַזּוּן
לְקַבְלֵיהוּ, וְלֹא שִׁרְיָא לְדִירָא בְּהוּ, דְכִד אִינוּן
שִׁרְיָין, רוּחַ אַחְרָא אֲעֵבֵר עָלֵיהוּ, וּפְרִישָׁן
מִגְרַמֵּיהוּ. וּבְגִין כִּי אֲתַחֲזוּן לְקַבְלֵיהוּ, וּמְקַטְרָגֵי
בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְלֹא שְׁלֵטֵי בְּהוּ בְּגִרְמֵיהוּ, וְעַל דָּא שִׁרְיָ
לָן לְמִיכָל.

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְאֲתִיִּין לְשִׁלְטָא בְּהוּ, אֲעֵבֵר רוּחָא
חָדָא, וְקַפֵּן עֵינַיִן וְחִמָּאן רְשִׁימִין דְּלַהוּן,
וְאֲתַפְרָשָׁן מְצִיְהוּ, אֲבָל אֲתַחֲזוּ לְקַבְלֵיהוּ, וְלֹא
אֲסִירֵי לָן לְמִיכָל.

אֵת רְשׁוּמֵיהֶן וְנִפְרָדִים מֵהֶן, אֲבָל נִרְאִים כְּנִגְדָן, וְלֹא אֲסוּרִים לָנוּ לְמֵאֲכֹל.

בֵּין בְּבִהְמוֹת, בֵּין בְּחַיּוֹת, בֵּין
 בְּעוֹפוֹת, בֵּין דְּגֵי הַיָּם, בְּכֻלָּם
 נִרְאִים יָמִין וְשְׂמָאל (רַחֲמִים וְדִין),
 וְאֵת כָּל מִי שֶׁבָּא מִצַּד הַיָּמִין
 (מִצַּד הַרַחֲמִים) מִתָּר לָנוּ לְמַאֲכָל.
 וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד
 הַשְּׂמָאל (מִצַּד הַדִּין), אֲסוּרִים
 כָּלָם לָנוּ לְמַאֲכָל, מִשּׁוּם
 שֶׁהַדְּרָגָה (שְׁעָצִים) שֶׁל כָּלָם
 טְמֵאָה, וְכָלָם טְמֵאִים, וְרוּחַ
 טְמֵאָה שְׂרוּיָה בְּתוֹכָם וְגֵרָה
 בָּהֶם. וְלָכֵן רוּחַ הַקְּדוּשָׁה שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל לֹא תִתְעַרֵּב בָּהֶם וְלֹא
 תִטְמָא בָּהֶם, כְּדִי שְׁיִמְצְאוּ
 קְדוּשִׁים וְיִוָּדְעוּ לְמַעְלָה
 וּלְמַטָּה. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמְּלָךְ הַקְּדוֹשׁ
 רוֹצֵה בָּהֶם וְרוֹצֵה לְטַהַר
 אוֹתָם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתָם עַל הַכֹּל,
 מִשּׁוּם שֶׁהֵם אַחוּזִים בּוֹ.

בֹּא רְאֵה, כְּתוּב (ישעיה מט)
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.
 אִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִתְפָּאֵר בְּיִשְׂרָאֵל, אֵיךְ בָּאִים
 לְהִטְמָא וּלְהִדְבֵּק בְּצַד
 הַטְּמֵאָה? וְעַל זֶה כְּתוּב
 וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם קְדוּשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אָנִי. וְלֹא (אל)
 תִּשְׁקְצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְגו'.
 מִי (שְׁיוֹשֵׁב) שֶׁהוּא בְּדַמוֹת הַמְּלָךְ,
 לֹא צָרִיךְ לְהַפְרֵד מִדְּרַכֵי הַמְּלָךְ, מִשּׁוּם
 כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד זֶה,
 וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

בֵּין בְּבִעִירֵי, בֵּין בְּחַיּוֹתָא, בֵּין בְּעוֹפֵי, בֵּין בְּנוֹנֵי
 יָמָא, בְּכֻלָּהוּ אֶתְחַזֵּן יְמִינָא וְשְׂמָאלָא (רַחֲמֵי
 וְדִינָא), וְכֹל מָאן דְּאֶתִי מִסְטָרָא דִימִינָא, (מִסְטָרָא
 וְרַחֲמֵי) שְׂאֵרֵי לָן לְמִיכָל. וְכֹל אֵינוֹן דְּאֶתִיִּין מִסְטָרָא
 דְּשְׂמָאלָא (מִסְטָרָא וְדִינָא), כְּלָהוּ אֲסִיר לָן לְמִיכָל. בְּגִין
 דְּדִרְגָא (ס"א דְּגִרְמָא) דְּכְלָהוּ מְסַאבָא, וְכְלָהוּ מְסַאבִּין,
 וְרוּחַ מְסַאבָא שְׂרִיא בְּגוּוִיָהוּ, וְדָרֵי בְּהוּ. וְעַל דָּא
 רוּחָא קְדִישָׁא דִיִּשְׂרָאֵל, לֹא יִתְעַרֵּב בְּהוּ, וְלֹא
 יִסְתָּאֵב בְּהוּ, בְּגִין דִּישְׁתַּכְחוֹן קְדִישֵׁין, וְיִשְׁתַּמוּדְעוּן
 לְעֵילָא וְתַתָּא. זַכָּאָה חוֹלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּמִלְכָא
 קְדִישָׁא אֶתְרַעֵי בְּהוּ, וּבְעֵי לְדַכָּאָה לְהוּ, וּלְקְדִישָׁא
 לְהוּ עַל כֻּלָּא, בְּגִין דְּאֶחִידוֹן בֵּיהּ.

תָּא חַזִּי, כְּתִיב (ישעיה מט) יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר,
 אִי קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְפָּאֵר בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל,
 הֵיךְ אֶתִיִּין לְאַסְתָּאבָא וּלְאַתְדַבְּקָא בְּסְטָרָא
 מְסַאבָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְהִתְקַדְּשִׁתֶּם וְהִיִּיתֶם
 קְדוּשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי וְלֹא תִשְׁקְצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם
 וְגו', מָאן (דִּיִּתִיב) דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָא, לֹא לְבַעֵי
 לִיָּה לְאַפְרָשָׁא מְאֹרְחוּי דְּמִלְכָא. וּבְגִין כֵּן רְשִׁים
 לְהוּ קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, כָּל אֵינוֹן דְּאֶתִיִּין
 מִסְטָרָא דָא, וְכֹל אֵינוֹן דְּאֶתִיִּין מִסְטָרָא אַחֲרָא.
 לֹא צָרִיךְ לְהַפְרֵד מִדְּרַכֵי הַמְּלָךְ, מִשּׁוּם כִּי רָשָׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד זֶה, וְכֹל אוֹתָם שׁוֹבְאִים מִצַּד אַחֵר. אֲשֶׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל

זָפָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּכֹתִיב בְּהוּ, כָּל (ישעיה סא) כָּל
רוֹאֵיהֶם יִכְירוּם כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ יי', בְּרַךְ יי' מִמָּשׁ,
בְּרַךְ ה'. בְּרַךְ ה' מִמָּשׁ, בְּרַךְ
ה' בְּכָל.

ספר אור הזוהר (עמוד 214)

סג) קדם התפלה ללמד איזה ענין בזהר

קדם התפלה למעט בדבור כל מה דאפשר, וללמד איזה ענין בזהר או תקונים או זוהר חדש.

(הנהגות צדיקים – סדר היום מרבי אהרן מקרלין)

סד) דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא

דף זהר הקדוש אליבא ריקניא מונע כל מילי בישא, והשמר פן ושיאף לבבך לחדל מזה, מחמת שמטל עליך לעסק... וכיוצא בזה. כי ידוע מה שפרשתי, אם בטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה אחרים בנגידה, והרבה פעמים דמיתי שטוב יותר לעסק עתה בשעור עיון ודחיתי למוד הנזכר לעיל לזמן אחר, ומן השמים נודמנו לי בטולים אחרים קדם התפלה.

(הנהגות צדיקים – הנהגות ישרות מרבי משה גרינוואלד מחוסט בעל ערוגת הבשם)

סה) באשמרת הבקר ילמד ספר הזוהר.

(הנהגות צדיקים – הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקי)

סו) אף מי שלא יבין הזוהר ילמד בכל יום

אף מי שלא יבין הזוהר ילמד בכל יום דבר מה, כי הלשון הוא מסגל לנשמה.

(הנהגות צדיקים – הנהגות ודרך האדם מרבי שלמה ברוך מבורסקי)

סז) זוהר הוא חלק מהתקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות נעור כל ליל ששי וללמד באותו לילה תנ"ך. משנה. גמרא. זוהר. ראשית חכמה. תקונים. עין יעקב. שלחן ערוך ארח חיים. שלחן ערוך יורה דעה. ולקרות קריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה בכל לילה הנדפס בשערי ציון...

(הנהגות צדיקים – הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

לקבע עתים לתורה, דהינו ללמד בכל יום תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה וזהר ושלחן ערוך ועין יעקב קדם השנה וקריאת שמע של האר"י וזרוננו לברכה (כמבאר בשערי ציון) ולילך במקוה לטבל ט' פעמים בכדי לקבל עליו קדשה וטהרה מן המקוה העליונה והבן.

(הנהגות צדיקים – הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

ואחר התפלה יקבע עתים לתורה, דהינו תנ"ך משניות שהוא תקון לנשמה. ואחר כך למוד שלחן ערוך ארח חיים ושלחן ערוך יורה דעה, וזהר. וגם לומר בכל יום תהלים שהוא נעים ומירות ישראל. ומירות היא מלשון לומר עריצים, שבוזה מזמר ומכרית כל הקלפות והדינים והמסכים שנעשו מחמת עוונות בני אדם. ובכל עת ורגע ידמה בעיניו באלו הקדוש ברוך הוא תופס אותו שלא ישוב אחר תאוותיו השפלות והזרות, כמאמר החכם "תפסו בבגדי" ויפל עליו אימה גדולה ויראה.

(הנהגות צדיקים – הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

קבלנו על עצמנו בלי נדר שלא לבטל שעורין בסדרן בתורת השם, דהינו תורה נביאים כתובים, זהר או שאר קבלה, משניות, גמרא, מדרש, מוסר, זה בכל יום על דבר כבוד שמו, והשם יתברך יעזרנו להוסיף אמן גם שלחן ערוך, באשר יתבאר לקמן, ושאר פוסקים.

(הנהגות צדיקים – הנהגות ואהרות מרבי צבי אלימלך מדינאב)

סח) ללמד בכל יום זהר ושערי אורה.

(הנהגות צדיקים – הנהגות פרטיות מרבי יוסף זינדל מסלנט על פי הגר"א)

(הנהגות צדיקים – סדר עבודת היום מרבי נחמן מטולטשין)

ללמד משניות וזהר הקדוש וגמרא.

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף מא ע"ב - מב ע"א
חומר איסור מאכלות אסורות

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת 1) כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיּהוּ
וְגו'. אִסְתַּכְּלָנָא בְּמִלֵּי דְשְׁלֵמָה מְלָכָא, וְכִלְהוּ
אַחֲדָן בְּחִכְמָה עֲלָאָה. כָּל עֵמֶל הָאָדָם לְפִיּהוּ, הֵא
קָרָא, בְּשַׁעְתָּא דְדִינִין לִיָּה ^(דף מ"ב ע"א) לְבַר נֶשׁ
בְּהֵהוּא עֲלָמָא כְּתִיב, כָּל הֵהוּא דִינָא, וְכֹל מָאִי
דְסָבִיל בְּהֵהוּא עֲלָמָא, וְנִקְמִין מִיָּה נִקְמָתָא
דְעֲלָמָא. לְפִיּהוּ: בְּגִין פִּיּהוּ, דְלֹא נָטִיר לִיָּה, וְסָאִיב
לִיָּה לְנַפְשִׁיהּ, וְלֹא אֶתְדַבֵּק בְּסִטְרָא דְחַיִּי, בְּסִטְרָא
דִּימִינָא. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם
דִּינָהָא לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלָמִין. דְּבַר אַחַר לֹא תִמְלָא,
לֹא תִשְׁתַּלֵּם לְסִלְקָא לְאַתְרָהָא לְעֲלָמִין, בְּגִין דְּהֵא
אִסְתַּאֲבַת, וְאַתְדַבֵּקת בְּסִטְרָא אַחְרָא.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מָאן דְּאִסְתַּאֲבַת בְּהוּ, כְּאִילוּ
פְּלַח לְעֵבֻדָּה זָרָה, דְּאִיְהוּ ^(דברים 10) תוֹעֵבַת יִי,
וְכְתִיב לֹא תֹאכַל כָּל תוֹעֵבָה. מָאן דְּפִלַּח לְעֵבֻדָּה
זָרָה, נָפִיק מִסִּטְרָא דְחַיִּי, נָפִיק מִרְשׁוּתָא קַדִּישָׁא,
וְעֵייל בְּרְשׁוּתָא אַחְרָא. אוֹף מָאן דְּאִסְתַּאֲבַת בְּהַיָּ
מִיכְלֵי, נָפִיק מִסִּטְרָא דְחַיִּי, וְנָפִיק מִרְשׁוּ קַדִּישָׁא,

זָרָה, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, יוֹצֵא מִרְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרְשׁוּת אַחְרָת. אִף מִי שֶׁנִּשְׁטָמָא בְּמַאֲכָלוֹת
הַלְלוּ, יוֹצֵא מִצַּד הַחַיִּים, וְיוֹצֵא מִרְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה וְנִכְנָס לְרְשׁוּת אַחְרָת. וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁנִּשְׁטָמָא

רַבִּי יוֹסִי פָתַח וְאָמַר, ^(קהלת 1) כָּל עֵמֶל אָדָם לְפִיּהוּ וְגו'.
הִסְתַּכְּלָתִי בְּדַבְרֵי שְׁלֵמָה
הַמֶּלֶךְ, וְכֹלָם אַחוּזִים בְּחִכְמָה
עֲלִיּוֹנָה. כָּל עֵמֶל אָדָם לְפִיּהוּ,
הַפְּסוּק הַזֶּה בְּשַׁעְתָּא שְׁדָנִים
אֶת הָאָדָם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
כְּתוּב. כָּל אוֹתוֹ הַדִּין, וְכֹל
מֵה שֶׁסּוֹבֵל בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם
וְנִקְמִים מִמֶּנּוּ נִקְמַת הָעוֹלָם
- לְפִיּהוּ, בְּשִׁבִיל פִּיּהוּ שְׁלֵא
שָׁמַר אוֹתוֹ וְטָמָא אוֹתוֹ אֶת
נַפְשׁוֹ, וְלֹא נִדְבַק לְצַד הַחַיִּים
לְצַד הַיְמִין. וְגַם הַנֶּפֶשׁ לֹא
תִמְלָא, לֹא תִשְׁתַּלֵּם דִּינָהָ
לְעוֹלָם וְלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.
דְּבַר אַחַר לֹא תִמְלָא, לֹא
תִשְׁתַּלֵּם לְעֵלוֹת לְמִקְוָה
לְעוֹלָמִים, מִשׁוּם שְׁהָרִי הִיא
נִשְׁטָמָא וְנִדְבַקָה לְצַד הָאַחַר.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל מִי
שֶׁנִּשְׁטָמָא בָּהֶם, כְּאִילוּ עֶבֶד
לְעֵבֻדָּה זָרָה, שְׁהִיא תוֹעֵבַת
ה', וְכְתוּב לֹא תֹאכַל כָּל
תוֹעֵבָה. מִי שֶׁעוֹבֵד לְעֵבֻדָּה

בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא,
וְלִכְּזֶכֶר כְּתוּב וְנִטְמָתָם בָּם בְּלִי
א'.

וְכָתוּב (ויקרא כ) וְלֹא תִשְׁקָצוּ
אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבַעוֹף
וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטֵמָא.
מָה זֶה לְטֵמָא? לְטֵמָא אֶת
הַעֲמִים עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה,
שֶׁהָרִי הֵם טֵמְאִים, וְהֵם בָּאִים
מִצַּד הַטֵּמְאָה, וְכָל צַד נִדְבָק
בְּמִקוּמוֹ.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
אָמַר לִיהוּ, הָא דְתַנִּינָן זַמִּין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַבְּרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּמָה. אָמַר לִיהוּ, בְּמָה
דְּכָתוּב, (יחזקאל יז) וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִתְדַבְּרָן מִתְקַדְּשֵׁן, וְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְדַבְּרָן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדֻשָּׁא אֶקְרוּן,
דְּכָתוּב, (ירמיה ב) קְדֻשָּׁא יִשְׂרָאֵל לֵי י' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
וְכָתוּב (שמות כב) וְאֲנֹשִׁי קְדֻשָּׁא תְהִיוּן לִי, וְכָאִין אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאמַר עָלֵיהוּ, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי', בְּגִין דְּכָתוּב (דברים י) וְכוּ
תְדַבְּקוּ, וְכָתוּב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

(ויקרא כ) וְהֵייתֶם לִי קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי ה', מִשּׁוּם שְׁכָתוּב וְכוּ תְדַבְּקוּ, וְכָתוּב (תהלים קמז) לֹא
עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

וְעֵייל בְּרִשׁוּתָא אַחֲרָא. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְאִסְתְּאָב
בְּהַאי עֲלֵמָא, וּבְעֲלֵמָא דְאִתִּי. וְעַל דָּא וְנִטְמָתָם בָּם
כְּתוּב בְּלֹא א'.

וְכָתוּב, וְלֹא תִשְׁקָצוּ אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה
וּבַעוֹף וּבְכָל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׁ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם לְטֵמָא. מָאי לְטֵמָא. לְטֵמָא לְעַמּוּן
עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה, דְּהָא אִינוּן מִסְּאֲבִין, וּמִסְּטָרָא
דְּמִסְּאֲבָא קָא אִתְיוּן. וְכָל חַד אִתְדַבְּק בְּאִתְרֵיהּ.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי,
אָמַר לִיהוּ, הָא דְתַנִּינָן זַמִּין קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא
לְדַבְּרָא לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל, בְּמָה. אָמַר לִיהוּ, בְּמָה
דְּכָתוּב, (יחזקאל יז) וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם וְגו'. כִּיּוֹן דְּאִתְדַבְּרָן מִתְקַדְּשֵׁן, וְיִשְׂרָאֵל
דְּאִתְדַבְּרָן בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קְדֻשָּׁא אֶקְרוּן,
דְּכָתוּב, (ירמיה ב) קְדֻשָּׁא יִשְׂרָאֵל לֵי י' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ,
וְכָתוּב (שמות כב) וְאֲנֹשִׁי קְדֻשָּׁא תְהִיוּן לִי, וְכָאִין אִינוּן
יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאמַר עָלֵיהוּ, וְהֵייתֶם
קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי יי', בְּגִין דְּכָתוּב (דברים י) וְכוּ
תְדַבְּקוּ, וְכָתוּב (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם הַלְלוּיָהּ.

מקור המאמר בזהר פרשת יתרו דף צב ע"א
מיצות זכירת יום השבת

פְּקוּדָא כ"ד, לְמַהוּי דְּכִיר יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמָה דְּאֵת
אָמַר זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. רָזָא
דְּשַׁבָּת, הָא אֹקִימָנָא בְּכָל אֵינּוֹן דְּוִכְתִּי, יוֹמָא
דְּוִכְרָנָא דְנִיּוּחָא דְעֵלְמָא וְאִיהוּ כְּלָלָא דְאֹרִייתָא.
וּמָאן דְנָטִיר שַׁבָּת, כְּאִילוּ נָטִיר אֹרִייתָא כְּלָא. וְהָא
אֲתַמַּר, דְּוִכְרָנָא דְשַׁבָּת, לְקַדְּשָׁא לִיהּ בְּכָל זַיְיָ
קְדוּשִׁין. מָאן דְאֲדַכֵּר לְמַלְכָּא, אֲצַטְרִיךְ לְבָרְכָא
לִיהּ, מָאן דְאֲדַכֵּר שַׁבָּת, צְרִיךְ לְקַדְּשָׁא לִיהּ וְהָא
אֲתַמַּר.

זְכוֹר לְדְכוּרָא אִיהוּ. שָׁמֹר אִיהוּ לְנוֹקְבָא. (וְדָא בְּלָא
פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת, רָזָא דְכָל מְהִימְנוּתָא,
דְּתַלְיָא מְרִישָׁא עֵלְאָה, עַד סוּפָא דְכָל דְרַגְיִן, שַׁבָּת
אִיהוּ כְּלָא.

מְצוּהַ כ"ד - לְהִיּוֹת זֹכֵר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר זְכוֹר
אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ. סוּד
שֶׁל שַׁבָּת, הֵרִי בְּאַרְנוֹ בְּכָל
אוֹתָם מְקוֹמוֹת, יוֹם זְכָרוֹן שֶׁל
מְנוּחָה שֶׁל הָעוֹלָם, וְהוּא כָּלֵל
שֶׁל הַתּוֹרָה. וּמִי שֶׁשׁוֹמֵר
שַׁבָּת כְּאִלוּ שָׁמַר כָּל הַתּוֹרָה.
וְהֵרִי נְתִבָּאָר, זְכָרוֹן שֶׁל שַׁבָּת
לְקַדְּשׁ אוֹתָהּ בְּכָל מִינֵי
קְדוּשִׁים. מִי שֶׁמְזַכֵּיר אֶת
הַמֶּלֶךְ, צְרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתוֹ. מִי
שֶׁמְזַכֵּיר שַׁבָּת, צְרִיךְ לְבָרֵךְ
אוֹתָהּ, וְהֵרִי נְתִבָּאָר.

זְכוֹר הוּא לְזִכְרָא. שָׁמֹר הוּא
לְנִקְבָּה. (זֶהָ בְּלִי פְּרוּדָא) יוֹם שַׁבָּת
הַסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה,
שֶׁתַּלְיָהּ מִהֲרָאשׁ הָעֲלִיּוֹן עַד סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת, שַׁבָּת הִיא הַכֹּל.

סְפָר אֹרֵז הַזֶּהָר (עִמּוּד 217)

ט) בֵּינֵי רָאשֵׁי תַבּוֹת: יְדִבָּה תִּלְמוּדוֹ בִּזְהָר.
(הַנְּהַגוֹת צְדִיקִים - תַּקּוּנִים וְאִזְהָרוֹת מְרַבֵּי אֱלִיהוּ מְנִי)

ע) סְפָר הַתַּקּוּנִים הוּא תַקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ
לְלַמֵּד כָּל אֶחָד מִחֲבֵרְתָנוּ בְּהַתְמַדָּה סְפָר הַתַּקּוּנִים, כִּי הוּא תַקּוּן גְּדוֹל לְנַפְשׁ.
(אֲנָרוֹת שׁוֹמְרֵי אֱמוּנִים אֲנָרַת ה')

עא) לְלַמֵּד תַּקּוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם
וְאִנִּי מְצוּהַ לְכָל אֶחָד מִהָאֲבָרְכִים לֹאמַר אִיזוּה דְפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר בְּכָל יוֹם, הַמְסַגֵּל מְאֹד לְנַפְשׁ, וְלֹא
לְהַתְרַשֵּׁל מִזֶּה חֲלִילָה, כִּי אִין לְשַׁעַר גְּדוֹל וְעֵצִים הַטּוֹבָה הַנְּצַמַח מִזֶּה וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים. (שֵׁם אֲנָרַת ט"ו)

עב) לֹאמַר בְּכָל יוֹם כְּמָה דְפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים.
וְתִרְאֶה לֹאמַר בְּכָל יוֹם אִם אֶפְשָׁר קִדְּם הַתְּפִלָּה יוֹתֵר טוֹב כְּמָה דְפִים תַּקּוּנֵי זֶהָר, וְיִמְתַּקּוּ הַדִּינִים בְּעִזְרַת
הַשֵּׁם. (שֵׁם כ"ז)

מקור המאמר בזהר פרשת שמיני דף פח ע"ב

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אִזְ תְּתַעֲנַג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסַעֲוֹדָתָא תְּלִיתָא דְשַׁבְּתָא, כְּתִיב וְהֶאֱכַלְתִּיךָ
 נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סְעוּדָתָא
 דְזַעִיר אַפִּין, דִּהְיִי בְשְׁלִימוּתָא. וְכִלְהוּ שִׁיתָא יוֹמִין,
 מִהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
 בְּסַעֲוֹדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלָמָא אֵלִין סְעוּדָתִי, דְּאֵינֻן
 סְעוּדָתִי מְהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְּזֹרְעָא קַדִּישָׁא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דִּי מְהֵימְנוּתָא עֲלָאָה, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
 וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
 כֶּךָ אָמַר, (שמות לא) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 תָּא חֲזִי, בְּסַעֲוֹדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוּדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
 דְּאֵינֻן בְּנֵי מִלְכָּא. דְּאֵינֻן מִהִיכְלָא
 דְּמִלְכָּא, דְּאֵינֻן בְּנֵי מְהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
 חַד סְעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוּתָא לְעִילָא,
 נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שְׁהִם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם מִהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשְׁהִם בְּנֵי הָאֱמוּנָה, וּמִי שְׁפוּגִים סְעוּדָה
 אַחַת מֵהֶם, מֵרָאה פָּגִים לְמַעְלָה, וּמֵרָאה אֶת עֲצָמוֹ שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שְׁאִינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא, בְּסַעֲוֹדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
 אִזְ תְּתַעֲנַג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָא
 שַׁעֲתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קַדִּישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
 בְּחֻדְוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֻדְוֹתָא דְעֲתִיקָא עַבְדִּינִן,
 וּסְעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגני, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וּדְאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשָׁלִים חֲדוּתָא דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלֵין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוּי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרֵן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וְזִמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָא דִּגְיָהֲנָם גַּיְיָחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֲוֵרִיתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכֹפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בִּיּוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֵמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 219)

– פֶּרֶק ג' –

בו יבאר גדל מעלת למוד ספר הזהר והתקוננים וסגלתו בזה ובבא

(א) מי שלא למד רזין דאורייתא לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורייתא, לא זכה לפנימיות הקדוש ברוך הוא ויתברך
 ויתעלה כו'. (ספר ברית מנוחה דף ב')

אם ימצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האיש הזה הוא בעקר בדעת השלם בלי
 חסרון. (ספר קנה הגדול דף מ"א עמוד ג')

(ב) אור ששת הימים גנוז בזהר

...על דרך ששמעתי פעם אחד שאלו להבעל שם טוב זכרוננו לברכה לחיי העולם הבא אחת
 מהדברים, ואזי פתח ספר הזהר שהיה מנח על השלחן והסתפל בו ואמר להם כל המאריך, ואחר כך
 נמצא האמת אתו שכונ בדבריו. ושאלו פיו הקדוש, וכי בשביל שפתח את ספר הזהר והסתפלות
 מעט בזהר יתכן לדעת ולראות מרחוק? ואז השיב: הלא מצינו אור שברא בו הקדוש ברוך הוא את
 עולמו היה מאיר מראש העולם ועד סופו, וגם האדם יכול לראות מראש העולם ועד סופו עם אור
 הבהיר ומאיר לארץ ולדרים עליה, וכיון שראה הקדוש ברוך הוא שאין העולם כדאי להשתמש עם
 זה האור, גנוז לצדיקים, ואיה אפוא המקום המכיל את האור והיכן גנוזו, גנו את האור בתורה,
 שתורה אוצרו הטוב של הקדוש ברוך הוא, וכשאדם לומד תורה לשמה מסתפל בה בעין שכלו,
 המאור הגנוז מאיר לו נתיב להשכיל ולראות מראש העולם, באשר מאז קדם שנגנו האור.

(אור המאיר (ויטאמיר) פרשת פקודי, דף כ"ח טור ג')

ספר אור הזהר (עמוד 220)

ג) האור החיים הקדוש מעריך את הבעל שם טוב כבר-סמכא בתורת הסוד

בשנת תק"ב נדפסו בוויניציא חמשים עם פרוש "אור החיים" מאת הרב הקדוש מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכר צדיק לברכה מירושלים, והגיעו החמשים ליד הבעל שם טוב זכרונו לברכה ושמח בהם מאד, כי בפרוש אור החיים מצא הבעל שם טוב התלהבות נעלית לעבודת השם, אז שלח הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש רבי גרשון קיטווער זכרונו לברכה לירושלים, שיבוא אל ישיבות מורינו הרב רבי חיים בן עטר זכרונו לברכה, ומראש הגיד לו שלהרב בעל אור החיים יש שתי ישיבות, אחת ללמודי גמרא פרוש תוספות בנגלה, ואחת ללמודי אצילות תורות הקבלה, והזהיר הבעל שם טוב את גיסו הרב הקדוש כי ישתדל להיות בישיבות הנסתר, ולא יגיד כלל לבעל אור החיים מי הוא, עד אשר ירגיש בו הרב עצמו.

באשר בא הרב גרשון קיטווער זכרונו לברכה שמה, הלך לבעל אור החיים לבקש ממנו שיניחחו לשמע לקח מפיו הקדוש, ונתן לו רשות לפגס לבית מדרשו, ולמד שבוע אחד בישיבתו הנגלית, אחר כך נכנס לבית הרב אור החיים ובקש אותו כי ירשהו ללמד אצלו בישיבה הנסתרה. וישאלהו הרב, מי גלה לך שיש לי ישיבה נסתרה, ויען לו שגיסו ורבו הרב ישראל בעל שם הגיד לו, ויאמר לו הרב אור החיים כי לא ידעהו, ואף על פי כן באשר הביט עליו מראשו ועד רגלו, הכיר בו כי ראוי הוא ללמד קבלה, ונתן לו רשות גם לזה. וכאשר למד שמה שלשה ימים צוה הרב אור החיים לשומר הפתח לבל יתנהו עוד לבוא פנימה, והלך מורינו הרב גרשון לבית הרב לדעת סבת הדבר, ויהי אך ראהו הרב, אמר לו, חמתי עליה, מדוע לא אמרת על גיסך בעל שם טוב, רק אמרת גיסך הוא הרב ישראל בעל שם, את הרב ישראל בעל שם לא אדעהו, אבל את מורינו הרב רבי ישראל בעל שם טוב אכיר על פי ראיה דקה מעולמות העליונים, ולהישיבה לא הניחו עוד לבוא, כי אמר שאין לו צרך ברב אחר, אם יש לו רב בפעל שם טוב. (דורש טוב (משורטקוב) אחרון של פסח תש"א, עמוד קצ"ד טור א')

ד) למוד הזהר תקון האדם בזה וכבא

בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גימטריה קבל"ה, הרב משה זכותא] שמה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. [והוא היה רבו של משה רבינו עליו השלום, כידוע].

האי חיותא, קיימא למתבע אנרא מעם קודשא בריה הוא, למיהב לכל אינון דרדפי בתר כל מאריהון דחכמה, ואפילו מפל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, והוא אנרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון.

דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין, וטאסת קמיה, ולא שביק כל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא, למקרב בהדיה, [ואף על פי שיהיה חיב, יצילהו שלא יצטערוהו בעת, ונקה לא ינקה חס ושלום, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא]. וכמה אינון שליחן דשלם, סחרניה. ואלין שרפים כד נטלין ואתחזיון, אתנפין אינון שרפים נחשים, דנפקן מההוא נחש דגרים מותא לכל עלמא.

האי חיותא קדישא קיימא כד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדפי אבתרה ואדבק בה, הכי יהבי ליה אנריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גרפיהו, אלין שרפים דתחותה, כדן בלהו בטשי בגרפיהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אנרא בההוא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא לאנרא, דאינון דידעי חכמתא, לאסתכלא ביקרא דמאריהון. וכאה חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה [כי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא] ואדם יפיק תבונה.

(זהר חלק ב' רמז:)

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב